

Vişne Suyunda Yüzen Gemi

Selda Uzunkaya (1983, Ardahan) Ankara Üniversitesi Tiyatro bölümünden mezun oldu. DEÜ Sahne Sanatları bölümünde Yüksek Lisans yaptı. Öyküleri *Kibrit*, *Har*, *Öykü Gazetesi*, *Uçurtma*, *7'den 70'e Çocuk*, *İnsan ve Kültür* dergilerinde yayımlandı. *Meraklı Mişka* yayımlanan ilk kitabıdır.

Eren Caner Polat (1989, İstanbul) Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim bölümünden mezun oldu. Çeşitli ajanslar, yayınevleri ve dergiler için illüstrasyonlar yapıyor, diğer yandan kendi projelerini geliştirmeye devam ediyor. İstanbul'da yaşıyor.

Selda Uzunkaya'nın
YKY'deki kitapları

Vişne Suyunda Yüzen Gemi (2021)

SELDA UZUNKAYA

Vişne Suyunda Yüzen Gemi

Resimleyen
Eren Caner Polat

YKY
YAPI KREDİ YAYINLARI

Çağın, Eylül ve Güney'e
S.U.

Yapı Kredi Yayınları – 5752
Doğan Kardeş - 1052

Vişne Suyunda Yüzen Gemi / Selda Uzunkaya
Resimleyen: Eren Caner Polat

Kitap editörü: Filiz Özdem
Düzeltili: Filiz Özkan

Grafik uygulama: Süreyya Erdoğan

Baskı: Promat Basım Yayım San. ve Tic. A.Ş.
Orhangazi Mahallesi, 1673. Sokak, No: 34 Esenyurt / İstanbul
Sertifika No: 44762

1. baskı: İstanbul, Şubat 2021
ISBN 978-975-08-4924-4

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2019
Sertifika No: 44719

Bütün yayın hakları saklıdır.

Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
facebook.com/yapikrediyayinlari
twitter.com/YKYHaber
instagram.com/yapikrediyayinlari

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İçindekiler

- Meyvesiz Ağacı Sevmek • 7
Şapkada Tavşan Yok • 11
Bisikletim Köprü • 17
Yağmuru Bekleyen Kirpi • 23
Vişne Suyunda Yüzen Gemi • 27
Uzaylı Arkadaş • 33
Ay'a Âşık Günebakan • 37
Korkusuz Kartopu • 41
Bir Kış, Bir Böcek • 47
Özgür Parmaklar • 53

Meyvesiz Ağacı Sevmek

Ödevleri dağa, çantaları file benzeyen iki arkadaşta Kız ve Oğlan. Çantalarıyla, evleri sırtında iki kaplumbağayı andırıyorlardı. Evlerinin içi ödev dolu olurdu her zaman. Biraz hafifledi mi yükleri, hemen arkadaki bahçeye koşarlardı. Kimsesiz evin bahçesine. Kimseye söylemeleri gerekmeyen, şimdilik yalnızca onların bildiği bir sırları vardı. Eğer söylerlerse anlaşma bozulacak, sözünde durmayan diğerinin arkadaşlığını sonsuza dek kaybedecekti. Dostluk güven isterdi, bu yüzden anlaşmayı ikisi de bozmadı.

Bahçede kuru otların hışırtısını, eski çeşmeye takılı hortumun kıvrımlarını aştıklarında, yan yana

büyüyen iki küçük fidana kavuşuyorlardı. Sırları buydu. O ağaçları büyütüp meyvelerini okuldaki arkadaşlarına götüreceklerdi. Kendi büyüttükleri ağaçların meyvelerini. Sırları sürprize dönüşecekti. Bu heyecanı paylaşmak dostluklarını daha da büyütüyordu.

Kuru otlar onlara yol verdi, çeşme hiç küsmedi, hep aktı, onların sırlarını kimseye söylemediler. Ağaçları da sözünde durdu, boy vermeye başladı, bir an önce meyve vermek istercesine. Onlar da uzadı, ağaçları da.

Bir gün yine koşarak gittiler arka bahçeye. Oğlan'ın ağacının dallarından turuncu turuncu portakallar sarkıyordu. Mutluluktan birkaç saniyede portakallarının yanına vardı. Nicedir beklediği bu tırmanış, nihayet sırlarının sürprizine yakınlaştırdı onu. Sevinçle toplamaya başladı. Bir an Kız'ın kendi ağacının yanında sessiz ve üzgün durduğunu fark etti. Portakallar elinden yerlere saçıldı, dostunun yanına indi hemen.

Kız'ın ağacı yalnızca göğe uzanan tembel bir ağaçtı. Gölgesini büyütüyordu o kadar. O gün hiç

konuşmadılar. Sessizce evlerinin yolunu tuttular. Kız'ın hüznü, Oğlan'ın aklına takıldı. Düşündü, düşündü ve bir fikir geldi aklına. Kimseye belli etmeden, hava kararmaya yakın, yalnız gitti ağaçlarının yanına. Kendi ağacından topladığı meyveleri teker teker Kız'ın ağacına yapıştırdı. İyi iş çıkarmıştı, sahici gibi görünüyordu. Rahat uyudu o gece.

Ertesi gün beraber gittiler. Kız ağacındaki meyveleri görünce, hemen tırmandı ama onları Oğlan'ın yapıştırdığını anlaması çok zaman almadı. Aşağı indiğinde mutluydu, Oğlan ise utangaç. Kız, "Olun" dedi. "Benim ağacımın da gölgesi var."

O günden sonra Oğlan'ın verimli ağacının meyvelerini toplayıp Kız'ın tembel ağacının gölgesinde yediler. Arkadaşları da geldi. İki ağacın arasına büyük bir salıncak kurup sallandılar. Kaplumbağalar ödevlerini orada yaptı. Tembel ağaç fazlasıyla işe yarıyordu. Meyvesiz ağacı sevmeleri birbirlerini de hep sevecek olmalarının gizli anlaşmasıydı.

Onlar kimsesiz evin meyvesiz ağacını sevdiler. Çünkü salıncağı ve gölgesi herkesindi.